

Afrykanizacja EU czyli jadą goście

Ursula von der Leyen promuje „afrykanizację” Europy, ostrzega niemiecki eurodeputowany Gunnar Beck. W szokującym raporcie ujawnia plany KE dotyczące zastąpienia ludności Europy afrykańskimi azylantami.

Tłumaczenie transkrypcji wystąpienia niemieckiego eurodeputowanego Gunnara Becka na temat podejmowanych przez UE inicjatyw dotyczących migracji z Afryki.

Eurodeputowany ostrzega: „UE planuje afrykanizację Europy” (wideo)

Przewodnicząca Komisji Europejskiej (KE) Ursula von der Leyen promuje „afrykanizację” Europy, ostrzega niemiecki eurodeputowany Gunnar Beck. W szokującym raporcie ujawnia plany KE dotyczące zastąpienia ludności Europy afrykańskimi azylantami. Jak wyjaśnia Beck: „Obejmie to uchodźców wojennych i klimatycznych, co obejmuje prawie wszystkich Afrykanów – aż do Botswany w Afryce Południowej”.

Obejrzyj mocne świadectwo Becka, z własnym tłumaczeniem RAIR Foundation USA:

Transkrypcja wideo

To groteskowa próba fałszowania historii i politycznego dyktowania programu nauczania, który będzie prał mózgi naszym studentom.

Co się dzieje w Parlamencie Europejskim? Gunnar Beck, dla ciebie z Parlamentu Europejskiego.

Witam, panie i panowie, drodzy widzowie. **Ursula von der Leyen planuje afrykanizację Europy.** To twierdzenie nie jest ani fantazją, ani populistycznym podżeganiem do strachu, o co wiceprezydent UE Reiner Wieland oskarżył mnie 15 maja w Strasburgu. Właściwie jest to jedyny logiczny wniosek z polityki migracyjnej pani Von der Leyen od czasu objęcia przez nią urzędu trzy lata temu.

Nawet podczas przemówienia akceptacyjnego w parlamencie dała to jasno do zrozumienia.

Zadeklarowała Afrykę jako jej ulubionego partnera w przyszłości. Nazywając ich po angielsku „*Preferowanym partnerem UE*” lub „*Wybrany partnerem*”. W marcu 2020r. pani Von der Leyen opublikowała swoją najnowszą strategię dotyczącą Afryki.

Artykuł jest w większości groteskowym zniekształceniem rzeczywistości, w której Afryka, z populacją 1,4 miliarda, przekształci się w przyszłości w gigantyczną Dolinę Krzemową. Będzie to napędzane przez dynamiczne afrykańskie kobiety i gwałtownie rosnącą młodszą populację, co zrekompensuje słabnący rozwój demograficzny w Europie.

Według artykułu pani Von der Leyen, stwarza to ogromne możliwości dla Europy. Z tego powodu **Komisja Europejska proponuje kompleksowe partnerstwo w zakresie migracji i mobilności z dwoma głównymi celami.**

Po pierwsze, UE wzmocni wysiłki i rozwinie większą

infrastrukturę, aby przyjąć jeszcze więcej afrykańskich osób ubiegających się o azyl. Obejmie to uchodźców wojennych i klimatycznych, co obejmuje prawie wszystkich Afrykanów – aż do Botswany w Afryce Południowej.

Po drugie, poprawa możliwości edukacyjnych i zawodowych dla Afrykanów. Jednak nie w Afryce. Nastąpi to w Europie.

Uzasadnienie zwiększonej imigracji z Afryki zostało ustalone już w 2019r. ze względu na zbiorowe poczucie winy, jakie wszyscy Europejczycy mają wobec wszystkich Afrykanów. Taka jest główna idea tak zwanej rezolucji Parlamentu Europejskiego w sprawie podstawowych praw ludności afrykańskiej w Europie z 2019r. Następnie, aż do chwili obecnej, równomiernie rozłożone, bezwarunkowe zbiorowe poczucie winy opiera się na wiekach złego traktowania i lekceważenia.

Oto moje spostrzeżenia:

Po pierwsze, złe traktowanie z powodu niewolnictwa i kolonializmu jest do pewnego stopnia niezaprzeczalne, ale wcale nie jest oczywiste, życie których Afrykańczyków pogorszyła kolonizacja, a których faktycznie polepszyło się w wyniku dekolonizacji.

Nie ulega wątpliwości, że zbrodnia niewolnictwa była praktykowana nie tylko przez Europejczyków, ale także Arabowie niewolili Afrykanów, a Rzymianie zniewolili narody germańskie. Turcy także zniewalali inne narody i tak dalej i tak dalej. Niemcy nie domagają się odszkodowania od dzisiejszych Włochów za zniewolenie i nikt nie żąda reparacji od państw arabskich.

Po drugie, Komisja Europejska zarzuca Europejczykom pogardę wobec, tu cytuję, „ogromnych osiągnięć i pozytywnego wkładu Afrykanów w naszą kulturę i cywilizację w Europie”. Ten argument sprawia, że □□wszystko od razu staje się oczywiste.

Dla nas wszystkich jest jasne, że starożytna filozofia, gotyckie budowle sakralne średniowiecza, a także pałace

renesansu i szczytowego okresu baroku, nasza literatura i współczesna nauka oraz muzyka klasyczna od chorału gregoriańskiego po Bacha oraz Beethovena i dalej po XX wiek, wszystkie te osiągnięcia zawdzięczamy przede wszystkim ludziom pochodzenia afrykańskiego.

Dlatego komisja wzywa państwa członkowskie, cytuję, „*do wzięcia pod uwagę, że ludzie pochodzenia afrykańskiego na przestrzeni dziejów znacząco przyczynili się do budowy społeczeństwa europejskiego i dlatego należy uwzględnić historię osób pochodzenia afrykańskiego w programach szkolnych i wprowadzić miesiące czarnej historii*”, koniec cytatu. Więc już widać, dokąd to zmierza.

To groteskowa próba fałszowania historii, która ma na celu pranie mózgów naszych studentów za pomocą politycznie dyktowanych programów nauczania.

Tylko ci, którzy są przekonani, że od średniowiecza żyją wśród nas dziesiątki milionów Afrykanów, będą mogli ukończyć szkołę średnią.

Migracja, jak już kilkakrotnie mówiła pani Von der Leyen w parlamencie UE, czyli inaczej masowa migracja, jest, cytuję: „całkowicie normalna”.

Fakty są takie, że **migracja NIE jest normalna**. Osiadły tryb życia jest. Nawet dzisiaj 98% światowej populacji prowadzi osiadły tryb życia.

Dziękuję za uwagę i oglądanie. Gunnar Beck ze Strasburga.

[Źródło](#)

Realne problemy z ukraińskimi uchodźcami

25 czerwca Straż Graniczna poinformowała, że od 24 lutego granicę polsko-ukraińską przekroczyło ponad 4,32 mln uchodźców z Ukrainy. O ile za chwalębny uważam odruch zwykłych Polaków z pomaganiem zwykłym Ukraińcom, tak za haniebne uważam celowe wprowadzanie Polaków w błąd i narażanie naszego społeczeństwa na problemy i niebezpieczeństwo.

Za pomocną rozmaitych technik dezinformacji wmówiono Polakom, że konieczne jest przyjęcie Ukraińców, gdyż grozi im śmiertelne niebezpieczeństwo. Polacy bezkrytycznie otworzyli swoje serca i domy. Tymczasem polskie społeczeństwo zostało oszukane. Otóż, wielu przybyszy zza wschodniej granicy wyjechało z terenów nieobjętych działaniami zbrojnymi, a więc nie było bezpośredniego zagrożenia dla ich życia. Wielu z nich skuszonych rozmaitymi profitami przyjechało do Polski, by zgarnąć zasiłki i skorzystać z innych przywilejów (darmowe bilety, mieszkania, 500 plus, itp).

Pierwsza lampka ostrzegawcza powinna się włączyć Polakom przy okazji Wielkanocy, kiedy wielu obywateli Ukrainy pojechało na Święta do swoich domów i nierzadko już tam zostali. Gdyby faktycznie groziło im tam śmiertelne niebezpieczeństwo, to nie zdecydowaliby się na taką podróż w drugą stronę. Oczywiście nie chcę generalizować. Nie mam wątpliwości, że spora część osób z Ukrainy realnie potrzebuje pomocy, gdyż wskutek działań zbrojnych w każdej chwili mogli zginąć od pocisków i/lub ich domy zostały zrównane ziemią. Dziwić natomiast powinno, że nie

udzielono im schronienia w innych regionach Ukrainy. Przypominam, Ukraina jest prawie dwa razy większa od Polski i wiele terenów jest tam względnie bezpiecznych.

Tymczasem znam sporo osób – także z mojej rodziny – które w spontanicznym odruchu przyjęły pod swój dach przybyszów z Ukrainy. Co ciekawe, nie wszyscy przyjezdni na tej fali to Ukraińcy. Dla przykładu, moi bliscy znajomi otworzyli swój dom dla dwóch studentów kijowskiej uczelni, którzy są obywatelami Libii. Początkowo niespecjalnie chcieli oni opuścić Kijów, ale ostatecznie zdecydowali się wyjechać, gdyż wszyscy mieszkańcy akademika skorzystali z tzw. okazji i wyjechali zagranicę. Młodzi Libijczycy przyznali, że bardzo ich dziwi otwartość Polaków na przybyszów z Ukrainy. Znając ukraińskie nastroje z bezpośrednich kontaktów i internetowych forów, zapytali nas wprost: «Nie boicie się przyjmować Ukraińców? Przecież oni nienawidzą Polaków!».

Ponadto libijscy studenci pokazali nam wymowne filmiki z ukraińskich kanałów, podpisane szyderczo: «pomoc humanitarna z Polski». Kamera uwieczniła wysłane w darze dla potrzebujących puszki z żywnością, które „przedsiębiorczy” Ukraińcy sprzedawali potem za konkretną sumę hrywien. Przypominam, dzieje się to w czasie, gdy ceny w Polsce za żywność drastycznie poszybowały w górę, Polacy klepią coraz większą biedę i wielu naszych rodaków nie stać już na zatankowanie samochodu.

Na szczęście nie wszyscy obywatele Ukrainy widzą w nas frajerów do wydojenia. Czuję się w obowiązku odnotować, że poznałam przykłady honorowych i uczciwych Ukrainek. Nie chciały one od państwa polskiego żadnych zasiłków, tylko znalazły sobie w Polsce uczciwą pracę, a za każdą okazaną pomoc od polskich rodzin były dozgonnie wdzięczne i chciały to jakoś pożytecznie odpracować. Niestety takie budujące przykłady zdają się być ledwie zauważalne w gąszczu roszczeniowej postawy naszych wschodnich sąsiadów. Do Polaków zaczyna powoli docierać, że zostali zrobieni w bambuko. Wiąże

się to z tym, że eskalacja polsko-ukraińskiego napięcia dopiero przez nami.

Pewne nastroje można wyczytać z przeglądarki Google. Po wpisaniu w wyszukiwarkę frazy «Ukraińcy są», w uzupełnieniu pojawiają się kolejno następujące wyniki: bezczelni, roszczeniowi, niewdzięczni, wybredni. Gdy zaś wpisze się frazę «Polacy są», wyskakuje uzupełnienie: sługami narodu ukraińskiego, sługami Ukraińców, itp. Skąd powyższe wyniki? Przytoczę pierwszą z brzegu historię, którą opowiedziała mi moja fryzjerka. Gdy kilka miesięcy temu Ukraińcy masowo przybyli do Polski, niektóre ukraińskie kobiety ruszyły dodatkowo do polskich salonów piękności. Na miejscu zamawiały sobie rozmaite usługi: farbowanie, baleyage, strzyżenie, nakładanie odżywek, itp. Były to nierzadko bardzo drogie zabiegi, wszak wymagały czasu, użycia farb i innych preparatów, za które polska fryzjerka czy kosmetyczka musiała wcześniej zapłacić z własnej kieszeni. Na koniec Ukrainki oznajmiały, że nie mają czym zapłacić za usługę, bo są biednymi uchodźcami, więc im się to należy za darmo. W takiej sytuacji fryzjerki są kompletnie bezradne. Okazuje się bowiem, że nawet wezwanie Policji nic tutaj nie wskóra.

Ogromnym problemem, o którym się u nas nie mówi, jest nadużywanie alkoholu przez uchodźców. Z pewnych konkretnych źródeł wiem, że opieka społeczna w Polsce ma teraz dodatkowo pełne ręce roboty. Chodzi o liczne interwencje z odbieraniem dzieci pijanym w sztok ukraińskim matkom. Poznałam różne przerażające historie. Wygląda na to, że wiele z tych kobiet nie radzi sobie nową sytuacją, albo nie uporały się ze starymi problemami. W efekcie, na obczyźnie dosięga nich załamanie nerwowe czy inna psychoza, którą nierzadko „leczą” różnymi pigułkami popijanymi wódką.

Znajoma opowiadała mi, że w bloku jej rodziców mieszkają uchodźcy z Ukrainy, którzy nieustannie robią zakrapiane imprezy, zakłócające życie sąsiadów. Najbardziej zdziwił ją fakt, skąd oni mają tyle pieniędzy na alkohol, bo przecież

nigdzie nie pracują. Ta sama znajoma pracuje w służbie zdrowia. Zdenerwowana mówiła o roszczeniowej postawie ukraińskich pacjentów, którzy na szpitalnym korytarzu robią dzikie awantury. Żądają natychmiastowego przyjęcia do lekarza czy na zabieg – bo im się należy, gdyż są z Ukrainy. I często udaje im się to osiągnąć, podczas gdy polscy pacjenci nadal muszą czekać w długich kolejkach.

To są realne problemy, o których media w Polsce milczą jak zakłète. Cenzura obowiązuje u nas na całego.

Jedna z moich przyjaciółek dołączyła do Polaków pomagających uchodźcom. Na portalu społecznościowym napisała taki komentarz: «Mieszkają pod moim dachem 4 osoby z Ukrainy. I tak się składa, że mają prorosyjskie poglądy, czego na samym początku bali się ujawniać widząc tę psychozę w Polsce i zbiorowe poparcie dla Zełenskigo. I nie wyjechali z Kijowa, bo bali się armii rosyjskiej, która była poza miastem. Uciekli, bo Ukraińcy sami do siebie zaczęli strzelać. Bo Zełenski wypuszczał kryminalistów z więzień i rozdał im wszystkim broń.»

Powyższy wpis administracja Facebooka szybko usunęła, a koleżanka otrzymała komunikat o treści: «Ten komentarz narusza standardy społeczności w zakresie treści propagujących nienawiść». Co się jeszcze musi wydarzyć i ile czasu upłynie, zanim Polacy otworzą oczy i zaczną usuwać flagi Ukrainy z przestrzeni publicznej? Jedno wydaje się być nieuniknione – prędzej czy później coś strasznego sprawi, że czara goryczy zostanie przełana.

[Agnieszka Piwar](#)

GDZIE JEST Ministerstwo Spraw Zagranicznych?

Sytuacja geopolityczna Polski niezwykle trudna. Ważą się losy naszego kraju. Potrzebna jest finezyjna dyplomacja. Potrzebni są profesjonalni dyplomaci. Tymczasem ostatnie dni przynoszą przykłady dyplomatycznych posunięć, wręcz absurdalnie sprzecznych z fundamentalnymi interesami Polski. Sankcje wobec Rosji, które najbardziej uderzają w Polskę. Oddanie wszystkich zasobów dyplomatycznych i politycznych (nie mówiąc o wojskowych i finansowych) do dyspozycji Ukrainy. Kłótnie ze wszystkimi sojusznikami, partnerami i sąsiadami w Europie, w tym narażanie wielowiekowych tradycji przyjaźni i współpracy z Węgrami. Retoryka obelg i inwektyw, publiczne obrażanie głów obcych państw, z których najłagodniejsze to knajacka odzywka 1-szego dyplomaty RP pod adresem Putina („Nie strasz, nie strasz, bo się zesrasz”) i przyrównanie Macrona do Hitlera.

Gdzie jest Ministerstwo Spraw Zagranicznych? Czy zasadnym jest nazwanie go „**ministerstwem spraw obcych i przegranych**” i czy to w ogóle ministerstwo czy jego atrapa? Raz po raz zapytujemy też: Dlaczego polska dyplomacja daje się wikłać w obce kombinacje dyplomatyczne? Czy jest suwerenna? Kto nią kieruje? Czy Zbigniew Rau jest sternikiem dyplomacji, czy tylko podwykonawcą? Dlaczego tak się dzieje? Poza tym, że w urzędzie powołanym do prowadzenia polityki zagranicznej głos ma V kolumna i poza profesjonalną nędzą zatrudnionych tam urzędników, powód jest prosty – **Polityką zagraniczną zajmują się wszyscy, tylko nie MSZ. Wszyscy tylko nie minister spraw zagranicznych.**

Jak do tego doszło? **MSZ rozparcelowano, i to oficjalnie.** Sprawy Unii Europejskiej przeniesiono do Kancelarii Premiera. Sprawy atlantyckie i stosunki z USA, w tym stosunki z diasporą żydowską przejęła Kancelaria Dudy. Ministrowi spraw zagranicznych pozostawiono stosunki z III światem. Ale też nie całkiem. Bo i do nich „skutecznie” wtrynia nos słynący z wszelakich talentów dyplomatycznych prezydent. Podczas wizyty Dudy w Kairze, nie dość, że już na płycie kairskiego lotniska złożył deklarację **„Przyjechałem tu z misją zleconą mi przez Zełenskiego”**, że rozmawiał wyłącznie o interesach Ukrainy, sankcjach na Rosję oraz wspieraniu ukraińskiego eksportu zboża, to osłupiałemu prezydentowi Egiptu zapowiedział: Polska rusza Egiptowi z odsieczą, bo głodujący przez Putina Egipcjanie wkrótce dokonają inwazji na kontynent europejski i skutecznie go zdewastują.

Pomińmy przy tym dyplomatyczne *faux pas* takie jak to, że zlecający Dudzie misję Zełenski, to skrajnie proizraelski sowiecki Żyd i że do Kairu Duda wybrał się w towarzystwie żydowskiej żony oraz żydowskich doradców. No i to nazwisko! **Duda w języku arabskich znaczy tyle, co... pospolity pasożyt „tasiemiec”.**

20 czerwca 2022, na spotkaniu z ambasadorami RP, Duda wymienił priorytety polskiej dyplomacji. Poza udzieleniem schronienia uchodźcom (*których nazwał „gośćmi z Ukrainy”*) do priorytetów zaliczył wsparcie dla europejskich aspiracji Ukrainy, sankcje wobec Rosji (*które „powinny być utrzymane dotąd, aż Ukraina nie powie, że można je zdjąć, a dopóki nie powie, to te sankcje trzeba zwiększać”*). Wszystkie bzdury przebił mówiąc o dostawach broni dla Ukrainy. Odchodząc od tekstu napisanego mu przez doradców, z głowy (czyli z niczego) wygłosił następującą myśl: **„To się może w głowie nie mieści, że Polska wysłała taką pomoc – ale faktycznie wysłaliśmy (...) wysłaliśmy prawie że bez zastanowienia.** Żeby tego było mało, mówiąc o ogołoceniu polskiej armii z broni, zaznaczył: Polska wzmacnia też znacznie swój potencjał militarny.

Innymi słowy – Idiota szkodzi Polsce i jeszcze się głupotą chwali.

Ale to nie wszystko. W dyplomatycznych wyczynach wspomaga go **Jakub Kumoch**, szef Biura Polityki Międzynarodowej prezydenckiej kancelarii. Gdy był ambasadorem RP w Szwajcarii (**a faktycznie ambasadorem RP przy tamtejszej gminie żydowskiej**) zajmował się nie stosunkami polsko-szwajcarskimi, ale pracą historyczno-archiwistyczną – odkrył istnienie grupy dyplomatów polskich, którzy podczas wojny uratowali 800 Żydów, dzięki wydawaniu fałszywych paszportów. Kumoch doprowadził też do tego, że to strona polska, a nie żydowska zakupiła za 400 tysięcy dolarów kolekcję archiwalną dokumentującą tę akcję. Ale to nie wszystko – na placówce w Ankarze, już pierwszego dnia urzędowania złożył deklarację: „Polska popiera przystąpienie Turcji do UE. Absolutnie chcemy, aby Turcja była członkiem UE i to powinno pozostać naszym celem”. Zabrakło elementarnej refleksji: **Czy członkostwo Turcji w UE nie prowadzi w prostej linii do kolejnych milionów imigrantów w Europie?** Czy wprowadzenie Turcji do tak osłabionego organizmu nie oznacza, pogłębienia kryzysu tożsamości i zupełnego rozkładu kulturowego Europy oraz, że partia Erdoğan'a byłaby najsilniejszą partią w Parlamencie Europejskim? Bajdurzenie Kumocha miało miejsce w dniach, gdy zaogniał się spór między Turcją i UE, gdy Erdoğan przerzucał islamistów do Syrii (a także na Synaj i do Libii), gdzie walczą u boku Państwa Islamskiego, gdy w interesie NATO leżało odejście Erdoğan'a, zanim nie doprowadzi do katastrofy na całym Bliskim Wschodzie. I wreszcie, gdy decyzją Erdoğan'a bazylika Hagia Sophia w Konstantynopolu zamieniona została w meczet. Ale na tym nie koniec – w tych dniach Kumoch przystąpił do finezyjnej rozgrywki – udał się z tajną misją do Turcji, by spotkać się z pewnym pohańcem (tak nazywano u Sienkiewicza Tatarów). Żeby, chociaż, jak otumaniony przez kabalistów Mickiewicz, chciał montować Legion Żydowski do walki z Rosją. Ale gdzie tam – chodzi o islamistów z Krymu.

W lutym 2020 roku doszło do napięć w stosunkach między Turcją i Rosją. Przewodniczący działającej przy Dudzie Rady ds. Bezpieczeństwa i Obronności (i szef Rady Politycznej PiS) **Przemysław Żurawski vel Grajewski** wpadł w euforię: „Stworzyć przeciw Rosji koalicję z Turcją. Proste narzędzia jak zamknięcie wszystkich cieśnin czarnomorskich i bałtyckich dla rosyjskich statków. Ułatwiliby też sytuację Czeczeni i Tatarzy, a może Syberia głośniej domagałaby się autonomii (...) przypuszczalnie już wejście w granice Ukrainy pierwszych uzbrojonych międzynarodowych ochotników skłoniłoby zbrodniarza Putina do rozmów”. Wszystko to byłoby śmieszne, gdyby nie to, że ten doradca Dudy i autor tekstów jego wystąpień, jest rozważany jako kandydat na stanowisko ministra spraw zagranicznych.

No i jeszcze jeden: Zastanawiam się, czy koncepcja jakiejś unii polsko-ukraińskiej albo Rzeczypospolitej wielu narodów nie mogłaby być wspaniałą przygodą dla pokolenia młodych ludzi – zapowiedział w wywiadzie dla „Gazety Pomorskiej” prezydencki doradca od wszystkiego **Andrzej Zybertowicz**. Na prawdziwą uwagę zasługują tu wygłoszone przy innej okazji jego słowa, w których wyłożył jasno filozofię polityczną Dudy: „Prawda bardzo często w polityce przegrywa. Aby polityk mógł zabiegać o prawdę, musi zachować władzę, ażeby zachować władzę, często musi ulegać siłom zewnętrznym, które na to pozwolą i w tym pomagają”. Czyli, dokonując przekładu z ichniego żargonu na polski, **najważniejsze jest zachowanie władzy, nawet za cenę zdrady interesów własnego państwa.**

Polityką zagraniczną w rządzie zajmuje się, kto chce. Grażyna Bandyk (szef kancelarii prezydenta): „Ukraina dostaje od Polski to, o co prosi”. Michał Dworczyk (szef kancelarii premiera): „Gdy otrzymamy środki z KPO powinniśmy pewną częścią wspomóc Ukrainę”. Zbigniew Kuźmiuk (europoseł PiS): „Należy zwiększyć składki członkowskiej w UE, by stworzyć specjalny fundusz pomocowy dla Ukrainy”. Paweł Jabłoński (urzędniczyna z MSZ): „My jesteśmy gotowi do tego, żeby w tej

sprawie działać w każdy możliwy sposób, który będzie przede wszystkim uzgodniony z Ukrainą. Jeżeli Kijów będzie chciał, my będziemy gotowi. Najważniejsze będą oczekiwania samej Ukrainy".

Podczas polsko-ukraińskich konsultacji międzyrządowych w Kijowie, Jarosław Kaczyński ujawnił doktrynę polityki zagranicznej rządu: *„W ten sposób realizuje się marzenie śp. prezydenta Lecha Kaczyńskiego”*. Przy okazji **wylansował nową doktrynę gospodarczą – „Lepiej być trochę zadłużonym niż okupowanym”**. Wtórował mu wicepremier Henryk Kowalczyk: *„Lepiej być zadłużonym, więcej płacić za żywność, niż na własnej skórze przeżywać to, co teraz Ukraińcy”*. **Innymi słowy – im bardziej Polska w ruinie, im większa inflacja, im droższa benzyna, tym mniej ruskich bomb spadnie na nasze głowy**. No i z gruntu chory inny gospodarczy zamysł – członkostwo Ukrainy w UE i to szybkie, bez oglądania się na zagrożenia i katastrofalne konsekwencje dla naszego rolnictwa.

Politykę zagraniczną, zamiast warszawskiego MSZ, prowadzi MSZ i ambasador Ukrainy. Przy czym ukraińscy dyplomaci są, w przeciwieństwie do „naszych”, bardzo asertywni, by nie powiedzieć wręcz agresywni. Pozwalają sobie na protekcyjnalne zachowania, aroganckie pouczania, wydawanie polskim politykom instrukcji, rozkazów, a nawet traktowanie ich, jak chłopców na posyłki. Krótko mówiąc – zachowują się jak kierownik polityczny Polski.

Przy tym, co jest kuriozum na skalę światową, Ukraina nie jest żadnym podmiotem politycznym w regionie, jest krajem przegrany (już przed wojną upadłym), rządzonym przez osobnika, którego ugrupowanie wzięło nazwę z telewizyjnego programu satyrycznego. No i mamy to, co mamy: „Robicie dobrą robotę. Róbcie tak dalej”; „Polski rząd powinien być ambasadorem interesów Ukrainy na świecie”; „Doceniamy przywództwo polski w rezygnowaniu z rosyjskich nośników energii i zablokowania handlu między Rosją, a innymi państwami, który przechodzi przez terytorium Polski”; „Bardzo

dużo zostało już zrobione przez stronę polską w sferze wzmocnienia zdolności obronnych Ukrainy, ale konieczne są kolejne wysiłki, kolejne kroki"; „Musimy zamknąć granicę rosyjską i białoruską”.

Wszyscy kierują się w stosunkach międzynarodowych własnym interesem, definiują go i bronią. A „naszemu” MSZ ukraińscy przyjaciele narzucili motto: „Jesteśmy sługami narodu ukraińskiego”.

O roli безпеki w dyplomacji dużo powiedziano. Dużo też pisano o tym, że polski MSZ jest opanowany przez dwie szajki – żydowską i bezpieczeniacką oraz że są rozliczne i namacalne dowody świadczące o tym, że Bronisław Geremek kompletują swój „zespół”, kierował się regułą: żydowskie pochodzenie, bezpieczeniackie przeszkolenie i rekomendacja Michnika.

Wiele też napisano o szkodliwych dla polskiej racji stanu dyplomatycznych wyczynach Kamińskiego z Wąsikiem. Na przypominanie roli wywiadu brytyjskiego w dyplomacji Radka Sikorskiego szkoda czasu. **Dzisiaj powiedzmy coś o bezpieczeństwie ukraińskiej.** Bo jest rzeczą oczywistą, że Amerykanie i Brytyjczycy wykorzystują ją do formatowania polityki zagranicznej Polski. Jak i rzeczą oczywistą jest, że preferują Ukraińców, bo są bardziej profesjonalni, tańsi i bardziej bezwzględni.

Afera z nagraniem z podkarpackiego lupanaru z udziałem Marka Kuchcińskiego (dziś przewodniczącego sejmowej Komisji Spraw Zagranicznych!) i medal dla redaktora naczelnego „Gazety Polskiej” to tylko wierzchołek góry lodowej.

Pisano dużo o zbirach z OUN/UPA pozyskanych przez CIA do „pracy operacyjnej” na terenie b. ZSRR, a nic nie mówi się, że Amerykanie wciągnęli na listy „swych sukinsynów” także członków i sympatyków UPA, którzy po wojnie pozostali w PRL. **Zadziwia jak wielu Ukraińców zrobiło po 1989 r. kariery polityczne (i wielkie majątki).** Czy do tego nie zostali

wcześniej przygotowani? Czy czystym przypadkiem jest, że w MON i polskiej armii etniczny komponent ukraiński jest b. silny, że ministrem obrony był Tomasz Siemoniak, członek władz Związku Ukraińców w Polsce, a wiceministrem Mychajło Dworczyk? Jeżeli dodamy do tego to, że 40 procent oficerów Policji to Ukraińcy z okolic Wyższej Szkoły Policyjnej w Szczytnie oraz zamieszczony na łamach „Wyborczej” postulat b. rzecznika praw obywatelskich, aby ukraińscy przesiedleńcy mieli prawo głosu w wyborach samorządowych (czyli pewność, jak Amen w pacierzu, że zwyciężą w tych wyborach, a Polacy pójdą do rezerwatu), to wyłaniający się obraz sytuacji jest przerażający.

Przypomnijmy, że Dworczyk/Dworczyk w ubiegłym roku złowieszczo zapowiedział „uproszczenie procedur i możliwości związanych z osiedleniem się w Polsce wszystkich potomków mieszkańców I i II Rzeczypospolitej, którzy deklarują związek z Polską”, co jednoznacznie oznaczało, że rząd chce ułatwić, pod pretekstem „deklarowania związku z Polską”, masowe osiedlanie się w Polsce niepolskich nacji.

Gdy przyjrzymy się ludziom majstrującym przy polskiej dyplomacji na odcinku wschodnim i dyplomatom zatrudnionym w „polskich” placówkach dyplomatycznych na Wschodzie, to nie sposób nie zauważyć, że **Polaków tam nie ma**. Tymczasem pochodzenie etniczne dyplomaty ma znaczenie i trzeba o nim głośno mówić, a także pytać: Czy u Ukraińca nie dojdzie do konfliktu lojalności? Czy daje gwarancję obrony polskiego interesu narodowego? Czy powinien działać w MSZ na odcinku ukraińskim lub pracować w komórce wschodniej Agencji Wywiadu? Czy powodem tego, że **pion śledczy IPN nie osądził ani jednego zbrodniarza UPA, a nawet wszystkich skazanych rezunów zrehabilitował i zaliczył w poczet osób „represjonowanych przez PRL ze względów politycznych”** nie jest to, że wiele stanowisk w obsadzonych jest tam Ukraińcami? Czy nie z tego powodu padają plackiem przez Ukraińcami?

I czy nie przydatna byłaby tu rada Władysława Gomułki z Marca '68: „Z racji swych kosmopolitycznych uczuć ludzie tacy

powinni unikać dziedzin pracy, w których afirmacja narodowa staje się rzeczą niezbędną”? À propos Dudy – zachodzimy w głowę, jak można łączyć skrajny filosemityzm ze skrajną pro-ukraińskością. **Bo to przecież nikt inny jak jego jedna ulubiona nacja – Ukraińcy, wymordowała podczas wojny 450 tysięcy przedstawicieli jego drugiej ulubionej nacji – Żydów.** Wytłumaczeniem może być tu legendarna już inteligencja „prezydenta Polin”, która nie pozwala mu na skojarzenie dwóch prostych faktów? W tym kontekście nie sposób nie przypomnieć, że za przyzwoleniem Dudy quasi monopol na stosunki z diasporą żydowską i Izraelem ma Muzeum Polin, przy którym, też za przyzwoleniem Dudy, **akredytowane jest przedstawicielstwo dyplomatyczne Amerykańskiego Komitetu Żydów**, i w którym, tym razem z inicjatywy ministra Zbigniewa Rau, odbyła się w ramach polskiej prezydencji w OBWE konferencja poświęcona walce z antysemityzmem.

Nie mniej sprawy gmatwa to, że w **MSZ żaden zastępca ministra nie ma doświadczenia w dyplomacji**. No i mamy to, co mamy – toczy się wielka geopolityczna rozgrywka i zakulisowe gry dyplomatyczne, w których polska dyplomacja stoi z góry na przegranej pozycji. Zamiast finezyjnej i profesjonalnych dyplomatów, mamy bezmyślne, pozbawione głowy i własnej strategii, ślepo wykonujące polecenia z zewnątrz, notorycznie przegrywające miernoty, zakompleksionych nieudaczników, którzy nigdy nie walczyli, a jeśli walczyli, to o „certyfikat koszerności” wystawiany przez media żydowskie w Ameryce. Zamiast trzymać się z daleka od konfliktów, które Polski nie dotyczą, wsadzają palce między drzwi i futrynę, wdają się w gry, których zasad nie znają i w których są pionkami. Nawet nie udają, że chodzi im o interes Polski. Ostentacyjnie pokazują, że w ich interesie jest, żeby wojna trwała jak najdłużej, żeby przypadkiem nie zakończyło za wcześnie, że Polska będzie miejscem prowadzenia działań wojennych. „Nie jest dopuszczalny żaden zgniły kompromis” – tak to podsumował Bartosz Cichocki, wysłannik ministra w Kijowie.

Co robić? Najprościej byłoby wymieść to towarzystwo żelazną miotłą z gmachu MSZ przy alei Szucha i zbudować elity dyplomatyczne zdolne do prowadzenia suwerennej polityki zagranicznej. Ale nie oszukujmy się – na to koniunktury nie ma. Jak i nie ma na powołanie Trybunału Narodowego dla osądzenia zaprzańców. Pozostaje jedynie sporządzanie listy z nazwiskami tych, którzy przyczyniają się do upodlenia Polski. No i artykuł 231 KK jednoznacznie mówiący, że **jeśli funkcjonariusz publiczny nie dopełni obowiązków i naraża przez to państwo na szkodę, wówczas w grę wchodzi czyn karalny ścigany z urzędu.**

[Źródło](#)

Postępy antypolonizmu...

Ukraiński ambasador zrównuje Polskę z hitlerowskimi Niemcami i sowietami oraz zarzuca nam ludobójstwo na Ukraińcach. Polskie MSZ chowa głowę w piasek

Ukraiński ambasador w Niemczech Andrij Melnyk w programie „Jung & Naiv” zaatakował Polskę. Przekonywał, że zbrodniarz

Stepan Bandera nie był „masowym mordercą”, zaś Polacy „dokonali takich samych rzezi na ludności ukraińskiej”. Przekonywał, że ludobójstwo na cywilach „to była wojna”, zaś Polskę zrównał z hitlerowskimi Niemcami oraz Związkiem Sowieckim. Polskie MSZ po dłuższym czasie dopiero odniosło się bardzo ostrożnie do skandalicznej wypowiedzi. Ukraińskie MSZ zaś nie odwołało swojego ambasadora.

Dziennikarz zapytał Melnyka o kwestię „historycznego sporu” o Stepana Bandere i ludobójstwo na Polakach. Melnyk kłamał, że wówczas miało dochodzić także do masakr Ukraińców ze strony Polaków.

– To była wojna – mówił.

Padło także pytanie o masakry Żydów ze strony UPA, których również wymordowano do kilku tysięcy.

– Nie ma na to dowodów, że banderowcy mordowali Żydów – przekonywał ukraiński ambasador i dodał jakże znane hasło, że jest to „narracja promowana przez Rosję”.

Dziennikarz Tilo Jung zwrócił uwagę, że nie rozumie, jak można nazywać „bohaterem” osobę odpowiedzialną za wymordowanie Polaków i Żydów. Melnyk ponownie zaprzeczył faktom.

W programie przekonywał również, że ludobójstwo na Wołyniu było zemstą na rządzie II RP z powodu rzekomych „okrutnych prześladowań”. Przekonywał też, że Polska była dla Ukraińców „takim samym wrogiem” jak hitlerowskie Niemcy i Związek Sowiecki.

Tu należy podkreślić, że jest to kłamstwo, ponieważ wielu Ukraińców kolaborowało z władzami niemieckimi i chętnie zaciągali się do niemieckiego wojska.

Krystian Kamiński
@K_Kaminski_ · [Obserwuj](#)

Ukraiński ambasador w Niemczech broni Bandery i atakuje Polskę!

- Ukraińcy byli w II RP okrutnie prześladowani i dlatego wzięli odwet
- Polska była dla nich takim samym wrogiem jak nazistowskie Niemcy i sowiecka Rosja
- Polacy dokonali takich samych rzezi na ludności ukraińskiej

1:02 PM · 30 cze 2022

♡ 2,2 tys. 💬 Odpowiedz ↗ Udostępnij

[Przeczytaj 578 odpowiedzi](#)

Polskie MSZ przez wiele godzin milczało. W końcu odezwał się na Twitterze szef ministerstwa Zbigniew Rau, choć niewiele tak naprawdę powiedział.

– Odbylem rozmowę z moim przyjacielem MSZ Ukrainy @DmytroKuleba w związku z fałszującymi historię wypowiedziami Amb. Ukrainy w Niemczech. Podziękowałem min. Kulebie za szybką publiczną interwencję w tej sprawie – napisał Rau.

Również ukraińskie MSZ odniosło się do sytuacji, nie odwołując swojego ambasadora z Niemiec, a więc akceptując taką narrację.

– Jesteśmy pewni, że stosunki między Ukrainą a Polską są teraz w szczytowym momencie. Ukraina dziękuje Polsce za bezprecedensowe wsparcie w walce z rosyjską agresją. Nic nas nie dzieli, bo zarówno w Kijowie, jak i w Warszawie, jest pełne zrozumienie potrzeby zachowania jedności w obliczu naglających zagrożeń. Słowa ambasadora Ukrainy w Niemczech Andrija Melnyka, wypowiedziane w rozmowie z niemieckim dziennikarzem, są jego osobistym zdaniem i nie odzwierciedlają stanowiska Ministerstwa Spraw Zagranicznych Ukrainy – napisano w komunikacie.

dorzeczy.pl / twitter.com / kontrrewolucja.net

Za: [Kontrrewolucja.net](https://kontrrewolucja.net) (1 lipca 2022)

Skandal z udziałem Ukraińców! We Wrocławiu bito rekord świata w śpiewaniu nieformalnego hymnu ludobójców z UPA

Pieśń „Czerwona kalina”. Powstała w 1914 roku i w czasie I wojny światowej była hymnem Legionu Ukraińskich Strzelców Siczowych. W czasie II wojny światowej „Czerwona kalina” była jedną z najpopularniejszych pieśni śpiewanych przez członków Ukraińskiej Powstańczej Armii. Dziś nazywana jest nieformalnym hymnem UPA, organizacji odpowiedzialnej za przeprowadzenie ludobójstwa na Polakach w latach 1942-1947. Teraz, bez jakichkolwiek konsekwencji, odśpiewywana jest na ulicach i rynkach polskich miast.

We wtorek, 28 czerwca, na wrocławskim Rynku trwała próba pobicia światowego rekordu w śpiewaniu „Czerwonej kaliny”. Zebrało się 80 osób. Cześć z nich przywdziała tradycyjne ukraińskie stroje. W rękach trzymano także żółto-niebieskie flagi i małe transparenty z napisem „stop war”.

Nie przez przypadek próba pobicia rekordu odbyła się 28 czerwca. 28 czerwca 1996 r. przegłosowano ukraińską konstytucję. Zatem to ważna data dla państwa ukraińskiego. Tak jak ważne jest dla państwa ukraińskiego upamiętnianie ludobójców z Ukraińskiej Powstańczej Armii, co udowodniono m.in. w grudniu ubiegłego roku. Wtedy to [ukraińscy parlamentarzyści poparli projekt uchwały](#) o obchodach rocznic w latach 2022-2023, wśród których znalazła się 80. rocznica powstania UPA.

Ten niewyobrażalny skandal na Facebooku skomentował [Jacek Międlar](#), od kilku lat trudzący się dokumentacją [relacji Świadców ukraińskiego ludobójstwa na Polakach](#):

– We Wrocławiu bito rekord w śpiewaniu nieformalnego hymnu ludobójców z UPA, którzy bestialsko zamordowali dziesiątki

tysięcy Polaków. I Poliniaki zadowolone. Gdyby w Tel-Awiwie Niemcy odśpiewali „Die Fahne Hoch”, czy także byłoby tak wesoło? Śmierć Polaków to tylko kwestia biologiczna?? To jest niewyobrażalny skandal! Jak można w tak bezczelny sposób pluć na okrutnie zamordowanych naszych rodaków? I to wszystko na oczach całego świata – czytamy.

Niektórzy mieszkańcy stolicy Dolnego Śląska zaczynają pytać: *mieszkamy jeszcze we Wrocławiu czy już w drugim Kijowie?*

Za: wPrawo.pl (cze 30, 2022)

Lasy Państwowe przekazały Ukrainie swoje samochody

29 czerwca samochody Lasów Państwowych trafiły do leśników służących w ukraińskiej armii. Siedemnaście nowo przekazanych wozów jest odpowiednio przystosowanych pod względem technicznym do trudnych warunków panujących podczas działań wojennych.

Jak poinformowało Ministerstwo Klimatu i Środowiska, 29 czerwca samochody Lasów Państwowych trafiły do leśników służących w ukraińskiej armii. Siedemnaście nowo przekazanych wozów jest odpowiednio przystosowanych pod względem technicznym do trudnych warunków panujących podczas działań wojennych.

„Od wybuchu konfliktu zbrojnego solidaryzujemy się z naszym wschodnim sąsiadem, który nieprzerwanie znajduje się w niezwykle trudnej sytuacji, broniąc swojej niepodległości” – podkreślił wiceminister Edward Siarka, podczas briefingu zorganizowanego z okazji przekazania samochodów na rzecz Ukrainy, który miał miejsce w siedzibie Nadleśnictwa Tomaszów

Lubelski.[...]

Całość: [Kresy.pl](https://kresy.pl) (1 lipca 2022)

Polska przekazała Ukrainie kilkadziesiąt karetek

Wiceminister spraw zagranicznych RP Paweł Jabłoński w piątek w imieniu Polski przekazał Ukrainie 25 karetek. Uroczyste przekazanie tych pojazdów odbywa się we Lwowie obok siedziby władz obwodowych.

Jak podkreślił Jabłoński, jest to „element szerszego projektu realizowanego przez Fundację Solidarności Międzynarodowej oraz Bank Gospodarstwa Krajowego ze środków, które uzyskaliśmy z UE na wsparcie Ukrainy”.[...]

Całość: [Najwyższy Czas!](https://najwyzszyczas.pl) (1 lipca 2022)

Miliony Ukraińców zamieszkają w Polsce? Jest zapowiedź rządu

Po silnym i gwałtownym uderzeniu propagandowym o wspólnym państwie z Żydami i Ukraińcami nastał czas realizacji zapowiedzi o przesiedlaniu Ukraińców do Polski oraz budowaniu wspólnego państwa.

Nowy nabytek PiS, pani Ścigaj za ministerialną synekurę podjęła się realizacji pokojowego oddawania polskiego majątku w dzierżawę “ukraińskich braci i sióstr”.

Rząd będzie zachęcał uchodźców z Ukrainy, którzy zamierzają

zostać dłużej w Polsce, by przenieśli się z dużych miast do mniejszych ośrodków i na wieś. Zachętą mają być mieszkania o niskim czynszu i praca.

Wedle słów Agnieszki Ścigaj koszty wynajmu lub dzierżawy poniosłyby gminy: " Można je wykorzystać pod wynajem, wydzierżawić je od prywatnych właścicieli na potrzeby mieszkań komunalnych, np. na 5-6 lat. Gmina wzięłaby za to odpowiedzialność, korzystałaby, dając możliwość zamieszkania rodzinom".

Okazuje się, że za realizację tego oraz poprzednich *transgranicznych projektów* słono zapłaci polski podatnik oraz jego zadłużone w ten sposób dzieci.

Kolejny dług Polski – 450 mln euro pożyczki od BRE

Według zapowiedzi nowa pożyczka, którą zaciągnął rząd PiS zostanie przeznaczona na "na pomoc uchodźcom z Ukrainy".

Tymczasem koncepcja wspólnego państwa z Ukraińcami jest forsowana z głupotą i bezczelnością wprost proporcjonalną do bezkarności przedstawicieli targowicy okupujących przestrzeń polskiego życia politycznego. Nie tak dawno o wspólnym państwie z Niemcami mówiła maskotka targowicy niemieckiej, Wałęsa, a dziś dawne pacholki Moskwy wspólnie z sojusznikami z PiS lansują ideę unii **polsko-ukraińskiej**.

Prof. Andrzej Zybertowicz uważa, że budowa unii polsko-ukraińskiej byłaby dla przyszłych pokoleń "wspaniałą przygodą"

Z kolei jednoznacznej ocenie z użyciem słowa "głupota" i "idiotach" poddał postulat współpracy polsko- rosyjskiej, prof. Andrzej Nowak mówiąc o przejawach *bezdennej głupoty* i *łajdactwie* związanym z możliwym podziałem Ukrainy w kontekście współpracy z Rosją.

Zwracam się do autorów tych niemądrych dywagacji. Historia pokazuje, że Rosja zawsze prędzej porozumie się z Niemcami ws. podziału Polski lub podziałów wpływów w Polsce, niż wybierze słabszego partnera, jakim może być Polska. Nawet rządzona przez takich idiotów jak pan Braun czy Korwin-Mikke. Używam tego ostrego sformułowania, bo ich wypowiedzi nt. polityki zagranicznej nie nadają się do innego skomentowania –ocenił prof. Andrzej Nowak. /dorzeczy.pl/

Przyznając rację prof. Nowakowi w kwestii antypolskich sojuszy Niemców z Rosjanami należy postawić pytanie dlaczego nie grzmi w podobny sposób w sprawie proukraińskich bredni, skoro podobny sojusz Ukraińców z Niemcami, obecny w dzisiejszej Ukrainie w formie kultu również budzi podobne wątpliwości. Czyżby tak wybitny historyk oślepnął nagle na jedno oko i nie zauważał podobnych oraz innych zagrożeń? Czyżby naprawdę nie wiedział, że wolność kozacka o której z takim uniesieniem mówił podczas jednego ze swoich wykładów była w cywilizacji turańskiej najczęściej “wolnością bez rozumu i sumienia” polegającą na łupieniu, grabieży i mordach?

Obserwując brak reakcji i powszechne poparcie dla politycznych sztyldów współczesnej targowicy (m.in. PO i PiS) widać wyraźnie, że demokracja w rękach polskiego społeczeństwa stała się przysłowiową brzytwą w rękach małpy służącą przede wszystkim do popełnienia samobójstwa.

Naród, który się oburza, ma prawo do nadziei, ale biada temu, który gnije w milczeniu.

Cyprian Kamil Norwid

Za: [Legion sw. Ekspedyta – ekspedyt.org](https://ekspedyt.org) (12 czerwca 2022)

Ukraińscy przewoźnicy zwolnieni z obowiązku zezwoleń transportowych w UE

Ukraińscy przewoźnicy samochodowi otrzymali nieskrępowany dostęp do Unii Europejskiej.

Jak podał ukraiński portal Europejska Prawda, powołując się na komunikat ukraińskiego ministerstwa infrastruktury, w środę w Lyonie Ukraina i Unia Europejska podpisały umowę o drogowym transporcie towarowym.[...]

Całość: [Kresy.pl \(29 czerwca 2022\)](https://kresy.pl/29-czerwca-2022/)

rawa wyborcze dla Ukraińców w Polsce? Konfederacja: to odlot

Politycy Konfederacji odnieśli się do postulatu przyznania obywatelom Ukrainy mieszkającym w Polsce biernego i czynnego prawa wyborczego w wyborach samorządowych, który wysunął były Rzecznik Praw Obywatelskich Adam Bodnar. Ich zdaniem to zły pomysł.

Adam Bodnar zaproponował w sobotę w felietonie na łamach Gazety Wyborczej przyznanie obywatelom Ukrainy mieszkającym w Polsce biernego i czynnego prawa wyborczego w wyborach samorządowych. Zdaniem byłego Rzecznika Praw Obywatelskich jest to naturalna kolej rzeczy, ponieważ Ukraińcy żyją w naszym społeczeństwie, korzystają z usług publicznych i płacą podatki. Do tego pomysłu w poniedziałek na konferencji prasowej w Sejmie krytycznie odnieśli się politycy Konfederacji, nazywając taki pomysł „odlotem”.

Poseł Jakub Kulesza przypomniał, że Konfederacja sprzeciwiała

się części udogodnień dla obywateli Ukrainy przyznanych im po 24 lutego, w tym praw do zasiłków socjalnych. Wspomniał także o pomyśle stworzenia „unii polsko-ukraińskiej” jako nowego państwa. „Niestety te propozycje idą w coraz gorszym kierunku” – mówił Kulesza.

Przechodząc do oceny propozycji Adama Bodnara poseł Konfederacji przypomniał, że według danych przygotowanych przez Unię Metropolii Polskich, na początku maja 2022 roku odsetek Ukraińców w największych polskich miastach sięgał 19-25 proc. a w Rzeszowie było to nawet 35 proc. Jego zdaniem liczby te przemawiają za tym, by sprzeciwić się propozycjom byłego RP0.[...]

Adam Bodnar
@Adbodnar · Obserwuj

Uważam, że mieszkający na stałe w Polsce obywatele Ukrainy, podobnie jak obywatele UE, powinni mieć prawo udziału w zbliżających się wyborach samorządowych. Serdecznie zapraszam do lektury mojego felietonu dla [@gazeta_wyborcza](#)

wyborcza.pl

Tu pracują, płacą podatki, wychowują dzieci. Pozwólmy Ukraińcom głoso...
Jeśli nie będą mogli pójść do wyborów, to będą z nami żyli i mieszkali, ale zostaną postawieni w sytuacji milczenia

8:48 AM · 26 cze 2022

♡ 558 💬 Odpowiedz ↗ Udostępnij

[Przeczytaj 1,7 tys. odpowiedzi](#)

Całość: [Kresy.pl \(27 czerwca 2022\)](#)

Wkrótce będziemy błagać o

przebaczenie za Wołyń

Sprawa ukraińskich nacjonalistów w Polsce nabiera tempa. Problem uchodźców z Ukrainy jest dotkliwy w całej Europie, ale przede wszystkim w Polsce, zarówno ze względu na relacje historyczne, jak i geografie.

Zaczął się od umieszczania flag ukraińskich na instytucjach państwowych (zarówno razem z polską, jak i zamiast niej), na centralnych placach, a nawet na pomnikach i cmentarzach. Biegających i krzyczących agresywnych uchodźców ukraińskich, a także tłumy „sympatyków” lub tych, którzy po prostu chcą krzyczeć z byle powodu, można teraz spotkać niemal na całym świecie. Kwestia ukraińska jest obecnie tak nudna dla dotkniętych kryzysem ekonomicznym obywateli Europy, że starcia, bójki, a czasem zabójstwa rodzimych obywateli i tzw. uchodźców ukraińskich są na porządku dziennym.

My też nie jesteśmy okrutni i rozumiemy, że można i trzeba pomagać bliźnim w potrzebie. Należy pomagać ludziom starszym, kobietom i dzieciom uciekającym przed okrucieństwami wojny. Ale jeśli Polska jest opanowana przez agresywnych nacjonalistycznych rusofobów, którzy zamiast budować pokojowe życie na naszej ziemi, prowadzą agresywne akcje i wystąpienia oraz w brzydki sposób traktują Polaków i nasze tradycje tylko dlatego, że mogą mieć inne poglądy – to jest to powód do refleksji.

Nacjonalizm ukraiński, jeśli sięgnąć głębiej w historię, zawsze był punktem zbieżnym między interesami Polski a Ukrainy. Jest to skrajny nazizm w swoich najgorszych przejawach, który nie toleruje ustępstw i rozwiązań dyplomatycznych. Nacjonalizm ukraiński od czasów przed mordercą Stepanem Banderą, głosił nietolerancję wobec Polaków, niemożność ustępstw i agresywne, wręcz mordercze i oparte na terrorze rozwiązywanie wszystkich problemów. Naród ukraiński, zgodnie ze wszystkimi kanonami nacjonalizmu ukraińskiego, jest

narodem wybranym, co ma zbieżne cechy z niemieckim nazizmem hitlerowskim.

Z czasem wiele idei nazistowskich w Europie stopniowo zanikło, ulegając idei zdrowego rozsądku, tylko nie nacjonalizm ukraiński. Do dziś nasi wschodni sąsiedzi święcie wierzą w swoje wybraństwo, w brak wartości życia ludzkiego, w jedną wartość – ozpowszechnienie nacjonalizmu ukraińskiego na świecie, a przede wszystkim w Polsce, którą mimo pomocy, Ukraińcy zawsze uważali za wroga.

A biorąc pod uwagę lojalną postawę naszego rządu wobec uchodźców z Ukrainy – na propagandę banderowską, a następnie na wprowadzanie ideologii banderowskiej nie trzeba długo czekać. Proces zmiany historii został już rozpoczęty, Polacy według PiS muszą być bardziej lojalni i tolerancyjni, muszą porzucić pamięć historyczną i prosić Ukraińców o wybaczenie za Wołyń! A także do wymazania tej karty z historii naszego kraju.

Jeśli tak dalej pójdzie, to nasz rząd, aby zadowolić Stany Zjednoczone, Wielką Brytanię czy kogokolwiek innego, sprzeda Polskę Ukrainie i zniszczy naszą państwowość i naszą ideę narodową. A zatem – czas działać!

Autorstwo: Marek Gałaś

Źródło: Dziennik-Polityczny.com

Za: WolneMedia.net (21.06.2022)

[Źródło](#)

Krótką smycz polskojęzycznych dziennikarzy

Pamiętają Państwo białoruskiego dziennikarza-opozycjonistę Ramana Pratasiewicza? Ileż to było lamentowania w mediach, po tym jak został aresztowany podczas „miedzylądowania” w Mińsku. Jednak chwilę później dziennikarze w Polsce nagle morda w kubeł. Dlaczego? Były redaktor naczelny kanału Nexta na Telegramie szybko zaczął sypać, że polskojęzyczne władze łożyły mnóstwo forsy [wydartej z kieszeni polskiego podatnika], na dywersyjną działalność w sąsiednim państwie Białoruś.

Tymczasem Pratasiewicz ostatecznie nieźle się ustawił po stronie białoruskiej. Najpierw zmienił poglądy. Nie jestem pewna czy szczerze, gdyż takie typy raczej poglądów nie mają. Obecnie wygląda to mniej więcej tak, że z jego perspektywy Białoruś nie jest już be, a Zachód przestał być cacy. W międzyczasie rzucił dziewczynę Sofię Sapiegę, obywatelkę

Rosji, która wraz z nim została zgarnięta z lotniska. I wreszcie ożenił się w obywatelką Białorusi.

Niewykluczone, że władze Białorusi uratowały życie Pratasiewiczowi. Znając bowiem jego przeszłość, z dużym prawdopodobieństwem można założyć, że gdyby nie tamto zatrzymanie na mińskim lotnisku, dalej wykonywałby on polecenia „polskich panów” i wzorem innych dywersantów z Białorusi zostałby znów najemnikiem. Być może Polacy wysłaliby go na Ukrainę, gdzie musiałby walczyć w interesie globalistów i korzennych oligarchów. I pewnie zginąłby tam w szeregach jakiegoś „Azowa” czy innego „Ajdaru”, w najlepszym wypadku trafiłby do rosyjskiej niewoli.

A jak się sprawy mają po drugiej stronie „żelaznej kurtyny”? Właśnie dopadli Juliana Assange’a. Ten australijski aktywista, sygnalista, dziennikarz i programista jest symbolem walki o wolność słowa w Internecie. Założyciel, rzecznik i redaktor naczelny demaskatorskiego portalu WikiLeaks, ujawnił między innymi największe przekręty globalistów i zbrodnie wojenne Stanów Zjednoczonych. Jego przykład dobitnie pokazuje, że demokracja i wolność słowa na Zachodzie nie istnieją.

Kilka dni temu brytyjski rząd zgodził się na ekstradycję Assange’a do Stanów Zjednoczonych, gdzie czeka go proces. Prokuratorzy w USA postawili 50-latkowi 17 zarzutów, za które łącznie grozi mu do 175 lat więzienia. W ostatnich latach trwało wielkie polowanie na Australijczyka, który musiał się ukrywać. W międzyczasie pojawiły się fałszywe oskarżenia o przestępstwa seksualne. Jego życie zostało zamienione w piekło.

Tymczasem polskojęzyczni dziennikarze jakoś nie okazują solidarności z australijskim dziennikarzem, który jest prześladowany na ujawnienie prawdy. Dlaczego tego nie robią? Ponieważ są przekupionymi obłudnikami.

[Agnieszka Piwar](#)

Prawo i Sprawiedliwość czy Obłuda i Dwulicowość?

Wzwiązku z procedowanym w Sejmie projektem „Legalne mordowanie bez ograniczeń”, rzecznik rządu Piotr Mueller ogłosił: „Już odrzucaliśmy chociażby w pierwszym czytaniu projekty, które zaostrzały prawo w drugą stronę. Jest więc pewnego rodzaju konsekwencja. Nie jesteśmy zwolennikami budowania skrajnych sporów ideologicznych w Polsce. Ten projekt, jak i jeden z projektów, który kiedyś odrzuciliśmy, właśnie tego typu cel ma – mówił Mueller.”

Z komunikatu tego wynika, że dla polityków PiS konsekwentna ochrona życia każdego człowieka ma taką samą wartość jak przyzwolenie na masowe mordy dzieci poczętych. Można powiedzieć, że PiS jest w tym konsekwentny, bo od wielu lat sabotuje wszelkie projekty zmierzające do realnej ochrony dziecka w łonie matki.

Retoryka „dobrego kompromisu”, którą dziś uprawia rzecznik rządu PiS, jest kalką retoryki Donalda Tuska sprzed lat dziesięciu. Za kilka lat towarzysze Jarosława Kaczyńskiego będą zapewne głosić to samo co Tusk dziś: aborcja jest prawem człowieka.

Przypominając opinię na temat różnicy między prawicą a lewicą na Zachodzie, można powiedzieć, że PiS realizuje program P0,

tylko robi to nieco wolniej.

[Mariusz Dzierżawski](#)

Amerykański rząd PiS nie uznaje już własnych interesów

Jaki jest stan Polski dzisiaj, gdy sytuacja na Ukrainie jest napięta. Warszawa nie uznaje już własnych interesów. Tylko służy interesom innego państwa, które z kolei przedstawiają to, jako kwestię ideologiczną i moralną. Oczywiście to są Stany Zjednoczone.

Nasz rząd musi zdać sobie sprawy, jeśli tego nie zrozumiemy szaleństwa, które czyni Waszyngton, więc zostaniemy marionetką USA. Wszyscy wiemy, że historia się lubi powtarzać. To znaczy, że Biały Dom zostawił nas na pastwę losu.

Szkoda, że PiS zdecydował zniszczyć resztki naszej suwerenności. Może z powodu tego Polska staje się drugą Ukrainą, gdzie wszystkie decyzje podejmowane są przez dziadka w Białym Domu, oraz przez doradców zza Oceanu.

Oprócz tego nasz rząd idzie na ustępstwa wobec Amerykanów we wszystkich kwestiach. Nie zapominajmy o historii. NATO, pomimo obietnicy złożonej Gorbaczowowi, stale rozszerza się na wschód, zbliżając się do Rosji. Po 2014 roku Stany Zjednoczone w naszym kraju nieustannie uzbrajały i szkoliły ukraińskich bojowników do skutecznego prowadzenia przyszłej wojny, a w ciągu ostatnich ośmiu lat ukraińskie nazistowskie organizacje bojowe i paramilitarne popełniały ciągłe okrucieństwa wobec mniejszości rosyjskiej w Donbasie, a co nie mniej ważne, porozumienie mińskie podpisane przez przywódców tzw. formatu normandzkiego nie były przez Ukrainę realizowane. Ukraina nie przyznała autonomii zamieszkanym przez ludność

rosyjskojęzyczną obwodom ługańskiemu i Donieckiemu.

Niedawno Ukraina poprosiła o członkostwo w NATO. W dodatku Zełenski powiedział na ostatniej Monachijskiej Konferencji Bezpieczeństwa, że Ukraina powinna również mieć broń nuklearną. Warto zwrócić uwagę, że amerykański rząd PiS też popiera ideę ukraińskiego przywódcy... Lecz nikt z nich nie powiedział, że broń nuklearna będzie zagrażać Polakom.

Kolejny dowód na to, że PiS gra rolę posłusznego pieska Białego Domu jest fakt, że Polska, jako wasał, jest zmuszona płacić daninę USA. Nie jest tajemnicą, że nasz rząd wydaje gigantycznie pieniądze na utrzymanie Amerykańskich wojsk na terenie naszego kraju. Oprócz tego idziemy na znaczne ustępstwa w innych sprawach.

Oczywiste jest, że Stany Zjednoczone działają w swoim interesie nawet w odniesieniu do wydatków w ramach NATO, polityce prowadzonej przez Polskę, i nawet w odniesieniu do sankcji, oraz oczekują, że Polska uzna to za obowiązek moralny, nawet wtedy, kiedy ostatecznie zaszkodzi to nie Rosji, ale Warszawie i obywatelom naszego kraju, i to w drastycznym stopniu. Szkoda, że PiS akceptuje to wszystko i twierdzi, że postępuje właściwie. Przyjęła fałszywą interpretację, która została jej podsunęta.

W pogoni za wyciąganiem osobistych korzyści oraz demonstracją oddania naszego kraju w ręce amerykańskiemu „przyjacielowi” rząd nie rozumie, że naraża Polskę, każdego Polaka i nawet cały europejski region na militarne niebezpieczeństwo.

Dramatem naszego kraju jest podporządkowanie polityki państwowej i wyłącznie partii rządzącej, ponieważ obecnie ona działa przeciwko Polsce i Polakom. PiS dba tylko o obce interesy, a narzuconą innymi państwami politykę stawia wyżej od naszych interesów. W takim razie może ktoś z polityków zastanowi się nad tym, czy państwo, które ma własne terytorium i wojsko może być niepodległym. Polska nie jest niepodległa!

Jak przechytrzyć Putina?

Jedną z najważniejszych postaci w życiu Mateusza Morawieckiego jest Władimir Putin. Jeśli w popularną wyszukiwarkę internetową wpiszemy kolejno słowa „putin” i „morawiecki”, w ułamku sekundy otrzymamy ponad pięć milionów wyników. Co ciekawe 90% z nich (przynajmniej na pierwszych dziesięciu stronach wyszukiwania) to wypowiedzi szefa polskiego rządu na temat rosyjskiego prezydenta. Władimir Putin na temat Mateusza Morawieckiego nie wypowiada się w ogóle.

Złośliwi mogliby posądzić szefa polskiego rządu o obsesję na punkcie rosyjskiego prezydenta. Jako jednak, że my złośliwi nie jesteśmy, pozostañmy przy stwierdzeniu, że pan Morawiecki jest nie lada ekspertem w przedmiocie putinoznastwa. Zresztą swoją wiedzę dzieli się entuzjastycznie i z wielką częstotliwością.

Na niedawnym szczycie państw strefy euro, ostrzegał swoich zachodnich kolegów: Rosja chce zgotować poważny kryzys energetyczny. „Lepiej dzisiaj już myśleć o mechanizmach, także ogólnoeuropejskich mechanizmach, które pozwolą zapobiec temu szantażowi gazowemu, szantażowi energetycznemu ze strony Rosji”. – mówił szef polskiego rządu.

Rzecz jasna rządzona przez orłów z PiS Polska dawno takie mechanizmy opracowała. Już miesiące temu zapobiegliśmy możliwości szantażowania nas wywołaniem kryzysu energetycznego. Mianowicie zorganizowaliśmy sobie taki kryzys sami, bez niczyjej pomocy. Tym bardziej bez udziału Rosji. Poszło łatwiej niż można było to sobie wyobrazić.

Najpierw w imię unijnego eko-wariactwa odeszliśmy od węgla jako źródła energii. Później w ramach zbawiania świata

odcięliśmy się od importu surowców energetycznych z Rosji. Co prawda czarnowidze, których nigdy nie brakuje, straszą, że wkrótce zabraknie nam nie tylko gazu ale i węgla, ale przecież nie warto ich słuchać. Rząd wie lepiej, że jakoś to będzie. W końcu zawsze jest jakoś. W najgorszym razie ludzie będą zbierać w lesie chrust i palić nim w „kozach”.

Liczy się co innego. Mianowicie to, że przechytrzyliśmy podłego czekistę Putina. Skoro nie kupimy od niego gazu to znaczy, że się od niego uniezależniamy. Podobnie jak od zdrowego rozsądku. Ta niezależność weszła nam już w nawyk.

[Przemysław Piasta](#)

0świadczenie na temat pokoju na Ukrainie

Zebrane tu osoby i organizacje nawołują do natychmiastowego zakończenia wojny na Ukrainie i do kompromisu między Rosją a Ukrainą, który doprowadzi do trwałego pokoju. Wojna jest największą tragedią ludzką i kulturową. Codziennie po obu stronach giną ludzie: zabierają ze sobą bezpowrotnie swoje marzenia i potencjał osobowy, jaki reprezentują. Jest to wielka ludzka tragedia. Wojna wiąże się z wynaturzeniem. W czasie jej trwania dochodzi do aktów okrucieństwa i przestępstw wojennych. Wojna uczy nas wrogości i nienawiści.

Degeneruje nas jako ludzi. W imię obrony życia i naszego człowieczeństwa należy konflikt zbrojny między Rosją a Ukrainą natychmiast zatrzymać.

Obecna wojna, w której zaangażowane są państwa NATO, dostarczające Ukrainie nowoczesną broń, w tym – ofensywną, jest najbardziej niebezpiecznym konfliktem zbrojnym od czasu drugiej wojny światowej. Jest wielkim zagrożeniem dla sytuacji gospodarczej świata i dla pokoju światowego. Ludności wielu państw grozi obecnie głód z uwagi na obniżenie się eksportu zboża z Ukrainy i Rosji. Ponadto odczuwa się na świecie gwałtowny wzrost cen paliw, których producentem jest Rosja. W konsekwencji grozi nam globalny kryzys ekonomiczny, o skutkach wręcz niewyobrażalnych. Jeszcze większą tragedią będzie sytuacja, kiedy obecna wojna wymknie się spod kontroli i z konfliktu lokalnego zamieni się w wojnę kontynentalną lub kolejną wojnę światową. Oznaczać to będzie setki milionów ofiar, zniszczenie państw oraz upadek wszystkich naszych osiągnięć cywilizacyjnych.

Uważamy, że dla pokoju i rozwiązania konfliktu trzeba dobrze zrozumieć jego przyczyny. Podstawowym czynnikiem, jaki stoi często u powodów wojen, jest strach. W tym wypadku jest to strach Rosji przed rozszerzeniem się NATO oraz strach państw sąsiednich przed potęgą Rosji. Dla rozwiązania konfliktu należy więc usunąć wzajemny strach, a doprowadzić do tego może jedynie profesjonalna dyplomacja i gotowość do kompromisu, a nie – działania wojenne. Innym z powodów obecnej wojny, o czym się mniej mówi, jest wprowadzenie zmian w ustawie językowej na Ukrainie, dyskryminujących językową mniejszość rosyjską. To doprowadziło do referendum na Krymie i do wojny w Donbasie. Obecna wojna jest więc też konsekwencją niewłaściwej polityki wewnętrznej. Prowadzi do wielkiej tragedii ludzkiej i ogromnych zniszczeń. Spraw nie rozwiązuje się wojną i wciąganiem do niej całego świata, ale rozmową i kompromisem. Nawołujemy do więc do rozmów, do kompromisu i do pokoju.

W zglobalizowanym świecie, w którym żyjemy, państwa są

współzależne. Z uwagi na pozycję światową Rosji i Ukrainy konsekwencje obecnej wojny mają katastrofalny wpływ na cały świat. Jeszcze nie jest za późno, aby rozwiązać ten konflikt, który jest bardzo szkodliwy i niebezpieczny dla nas wszystkich. Wzywamy do rozsądku, do opamiętania się i do pokoju.

„Nic nie jest stracone przez pokój. Wszystko może być stracone przez wojnę” (Pius XII, 1939).

Grzegorz Braun, Konfederacja Korony Polskiej
Prof. Mirosław Piotrowski, Ruch Prawdziwa Europa
Prof. Włodzimierz Korab-Karpowicz, Wolne Wybory
Dr Leszek Sykułski, Polskie Towarzystwo Geostrategiczne
Prof. Ryszard Zajączkowski
Prof. Jakub Z. Lichański
Prof. Stanisław Bieleń

Warszawa, 25 czerwca 2022

[Źródło](#)

Ukraina nie jest warta wojny nuklearnej

Rzekomi przyjaciele Kijowa w Polsce proponują Armagedon

W miarę jak Rosja robi powolne postępy w ciężkich walkach na wschodzie Ukrainy, coraz częściej mówi się o impasie, a może nawet ewentualnym ponownym rosyjskim ataku na Kijów. Zintensyfikowało to zapotrzebowanie ekipy Zełenskiego na coraz bardziej zaawansowaną broń z USA i Europy.

Jednak te żądania mogą być zbyt małe i spóźnione. Dostawy są podatne na rosyjski atak, a broń wymaga szkolenia, z których niektóre są skomplikowane i długie. Co więcej, podczas gdy Rosja początkowo poniosła ciężkie straty, obecna ofensywa artyleryjska kosztuje Ukrainę część najlepiej wyszkolonych żołnierzy. Zdolność Kijowa do dalszego odpierania ataków Moskwy jest niepewna.

Do tej pory w Waszyngtonie i poszczególnych stolicach europejskich koncentrowano się na przyspieszeniu dostaw broni. Ale polski polityk **Radosław Sikorski**, były minister obrony i spraw zagranicznych, który obecnie zasiada w Parlamencie Europejskim, zaproponował radykalną alternatywę: uzbrojenie Ukrainy w broń jądrową. Sikorski powiedział: **„Ponieważ Rosja naruszyła memorandum budapeszteńskie, uważam, że my, jako Zachód, mielibyśmy prawo dostarczyć Ukrainie głowice nuklearne”**.

Jego uzasadnienie jest błędne. Memorandum budapeszteńskie z 1994 r., które regulowało rezygnację Kijowa z broni jądrowej pozostawionej po rozpadzie Związku Radzieckiego, zawierało zobowiązanie stron do „dążenia do natychmiastowego podjęcia działań przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w celu udzielenia pomocy Ukrainie”, jeśli ta ostatnia zostanie zaatakowana lub zagrożona atakiem bronią jądrową. Była to bezsensowna obietnica, ponieważ jedyny domniemany potencjalny agresor, Rosja, posiadała weto, którym mogła unieruchomić ONZ. Jednak Kijów podpisał to ze świadomością, że umowa nie daje żadnej znaczącej gwarancji bezpieczeństwa.

Bez wątpienia Kijów mógłby teraz żałować, że nie oddał odziedziczonego arsenału nuklearnego, choć brakowało mu kontroli operacyjnej nad bronią. Biorąc pod uwagę amerykańskie, a zwłaszcza europejskie zaangażowanie w nierozprzestrzenianie broni jądrowej, Ukrainie trudno byłoby utrzymać broń nuklearną podczas dążenia do integracji z Zachodem. Indie zapłaciły znaczną cenę ekonomiczną za rozwój swojego arsenału, zanim administracja George'a W. Busha zaakceptowała rzeczywistość i New Delhi jako potęgę nuklearną.

W każdym razie szansa Ukrainy minęła dawno temu.

I nikt nie sugerował przeniesienia broni nuklearnej do Kijowa w okresie poprzedzającym atak Rosji, co prawdopodobnie zaostrzyłoby kryzys i przyspieszyło inwazję Moskwy. Robienie tego dzisiaj, gdy wojna już szaleje, groziłoby przekształceniem i tak już strasznego konfliktu w prawdziwą katastrofę.

Podczas zimnej wojny broń nuklearna prawdopodobnie pomogła zapobiec konfliktowi konwencjonalnemu na pełną skalę między USA a ZSRR. Gdyby jednak wybuchła wojna między nimi, posiadanie broni jądrowej znacznie zwiększyłoby niebezpieczeństwo. Przegrywająca strona miałaby pokusę użycia broni nuklearnej w celu przywrócenia równowagi. Rzeczywiście, przez całą zimną wojnę Waszyngton, który posiadał mniejszą armię, groził, że odpowie na inwazję na Europę Zachodnią bronią jądrową. Teraz sytuacja między Ameryką a Rosją uległa odwróceniu.

Indie i Pakistan nie były potęgami nuklearnymi, kiedy stoczyły trzy wojny na pełną skalę. Ich zdolność do wzajemnego niszczenia mogła zapobiec czwartemu konfliktowi, chociaż zorganizowali ograniczoną, ale długotrwałą wojenkę w Kaszmirze w 1999 roku, znaną jako wojna Kargil, po tym, jak oba kraje przetestowały broń jądrową. Pakistańskie prowokacje, takie jak ataki terrorystyczne na parlament Indii w 2001 r. i Bombaj w

2008 r., groziły wojną, która mogła być powstrzymana obawą przed użyciem broni jądrowej.

Oczywiście Ukraina potrzebuje czegoś więcej niż broni jądrowej, aby stać się potęgą nuklearną. Potrzebowałby również środków przenoszenia – samolotów lub pocisków, wraz z powiązaniem szkoleniem. I, oczywiście, taki plan nie mógł być łatwo utrzymywany w tajemnicy. Moskwa może prewencyjnie odpowiedzieć bronią nuklearną, aby uniemożliwić Ukrainie rozmieszczenie sił operacyjnych. Po wypowiedzi Sikorskiego szef rosyjskiej Dumy **Wiaczesław Wołodin** ostrzegł: **„Sikorski prowokuje konflikt nuklearny w centrum Europy. Nie myśli o przyszłości ani Ukrainy, ani Polski. Jeśli jego propozycje zostaną wdrożone, te kraje znikną, podobnie jak Europa”**.

W każdym razie pomysł jest nie do zrealizowania. Spośród sojuszników tylko USA, Francja i Wielka Brytania posiadają broń nuklearną. Francuski prezydent Emmanuel Macron próbuje znaleźć dyplomatyczne wyjście z wojny. Brytyjski Boris Johnson wahałby się, czy pogłębić swój europejski status pariasa, przenosząc broń nuklearną na Ukrainę. Prezydent Joe Biden właśnie wrócił z podróży do Korei Południowej, gdzie potwierdził determinację Waszyngtonu do denuklearyzacji Korei Północnej. Nawet polski rząd, rywalizujący z krajami bałtyckimi w nawiązywaniu do angażowania się NATO na Ukrainie, nie poparł propozycji Sikorskiego.

Niemniej jednak fakt, że **niegdyś poważny polityk** opowiadałby się za przekształceniem trwającego konfliktu w konfrontację nuklearną, pokazuje, jak niebezpieczny stał się ten konflikt. Inwazja Moskwy była nieuzasadniona. Jednak sojusznicza próba uczynienia Ukrainy zwycięzcą – coraz częściej popierana przez zwolenników Ukrainy w amerykańskiej elicie politycznej – grozi eskalacją wojny ze strony Rosji.

Prezydent Władimir Putin nie może sobie pozwolić na przegraną i ma środki, aby tego uniknąć, w tym zdolność do rozpoczęcia pełnej mobilizacji wojskowej i użycia broni masowego rażenia – chemicznej, nuklearnej lub obu. Moskwa ma większą stawkę i

dlatego zawsze będzie skłonna zapłacić i zaryzykować więcej. USA nie mają nic na szali, co uzasadniałoby ryzyko nuklearnej zagłady Kijowa. Jednak niektórzy decydenci są gotowi skorzystać z tej szansy. Rzeczywiście, zarówno senator **Mitt Romney**, jak i **Evelyn Farkas** z McCain Institute zrobiliby to, nawet gdyby Rosja użyła broni nuklearnej przeciwko komuś innemu, co byłoby szalenie nieodpowiedzialnym stanowiskiem, które zagroziłoby przyszłości Ameryki.

Powszechne poparcie dla Ukrainy jest zrozumiałe. Nie powinno się to jednak odbywać kosztem bezpieczeństwa USA. Najwyższym priorytetem administracji Bidena jest bezpieczeństwo Ameryki, jej mieszkańców, terytorium, wolności i dobrobytu. **Stawia to na porządku dziennym konieczność szybkiego zakończenia wojny rosyjsko-ukraińskiej.** Im dłużej trwa, tym większa szkoda dla Ukrainy, zagrożenie dla Europy i niebezpieczeństwo dla Ameryki. A tym bardziej ludzie mogą ulec pokusie wypróbowania ekstremalnych pomysłów, takich jak Sikorski. Mocarstwo nuklearne w stanie wojny byłoby strasznym widokiem.

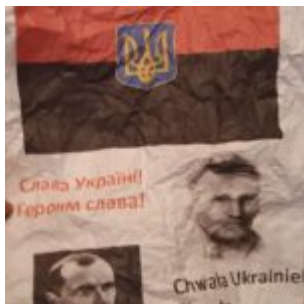
Doug Bandow

Autor jest starszym pracownikiem Cato Institute. Był specjalnym asystentem prezydenta Ronalda Reagana, autor książki *Foreign Follies: America's New Global Empire*.

Za: „The American Conservative”

[Źródło](#)

Banderowski eksperyment

Niemal każda osoba, która wspomina o tym, że stosunkowo spora część migrantów z Ukrainy ma poglądy ideowo neobanderowskie, skazana jest na oskarżenie o działalność agenturalną na rzecz Rosji. Ponadto w mediach głównego nurtu – jeśli w ogóle wspomina się o tej kwestii – ocenia się ją jako marginalną. Tymczasem ok. 700 tys. dzieci ukraińskich zostanie uwzględnionych w ramach programu 500+, choć ich rodzice nie składali się na ową pomoc socjalną. Dzieci w wieku szkolnym często decydują się na uczęszczanie do polskich szkół, a tam wchodzi w interakcję z polską młodzieżą.

Mody, trendy

Młodzi ludzie z reguły podatni są na podchwytywanie bieżących trendów i mód. Szybko dostrzegają najdrobniejsze zmiany, afirmują idee prezentowane w dyskursie społecznym czy mediach w sposób niemal bezkrytyczny. Zazwyczaj pragną naśladować osoby ukazywane jako dominujące, ważne, cechujące się zdolnościami przywódczymi. Atrakcyjność fizyczna takiego bohatera również korzystnie wygląda w zestawieniu z odpowiednimi „cnotami”. Młodzież polska charakteryzuje się równie niewielką wiedzą historyczną, co młodzież ukraińska, lecz nad przyczynami tego przykrego zjawiska nie będę się rozwodziła w niniejszym artykule. Zasługuje owa kwestia na odrębny tekst.

Wiedza historyczna u młodzieży jest fragmentaryczna, rozproszona, niepoklasyfikowana, zazwyczaj ze słabą znajomością geografii, a nawet wizerunków postaci historycznych. Przy narzuceniu odpowiedniej cenzury na wybrane tematy kształtuje się u tych ludzi konkretna mentalność, ileż powierzchowna – tyleż szkodliwa dla ich przyszłego, dorosłego

życia.

Ukraińska żarliwość

Dzieci ukraińskie różnią się od dzieci polskich tym, iż w większości są one programowane na czczenie i celebrowanie konkretnych bohaterów, zaś nacjonalizm ukraiński jest dowartościowywany jeszcze zewnątrz (zasadniczo przez USA). Jak za oceanem prezydent **Joe Biden** surowo krytykuje przejawy „białej supremacji”, tak za wschodnią polską granicą podobne zjawiska są jak najbardziej podtrzymywane. Młodzież ukraińska swą żarliwością w hołubieniu m.in. **Stepana Bandery** obdziela swoich polskich kolegów, którzy nie mają dookreślonych w umysłach w istocie żadnych autorytetów historycznych. Przy akompaniamencie muzyki, odpowiednio lansowanych ukraińskich, modnych aktualnie nad Dnieprem twórców, znacząco oddziałuje na polskich uczniów. Rezultaty takiego „synkretyzmu” kulturowo-historycznego możemy obserwować już w polskich szkołach. M.in. w jednej z nich młodzież wesoło po wypowiedzeniu chóralnie banderowskiego pozdrowienia, odśpiewała *Baćko nasz Bandera*[\[1\]](#). Tego typu zachowania należy tłumaczyć powszechnością udostępniania nagrań pochodzących z Ukrainy na platformach społecznościowych typu TikTok, niezwykle popularnych wśród młodzieży, a zatem i chętnie przez nią naśladowanych. Naśladowanie lansowanych w naszym kraju bohaterów pierwszego planu w postaci prezydenta Ukrainy ale przede wszystkim członków Prawego Sektora, pułku „Azow” było w rzeczywistości jedynie kwestią czasu.

Należy przy tej okazji dostrzec, iż wśród młodych Ukraińców gdy zapytamy się o ukraińskich bohaterów, każdorazowo albo pojawia się jakaś radziecka postać (zatem nieuznawana za Ukraińca) albo właśnie Stepan Bandera. Jednocześnie zagłusza się wszelkie inicjatywy tzw. stowarzyszeń „kresowych”, próbujących walczyć o pamięć Polaków pomordowanych na Wołyniu przez banderowców. Osobiście sama jestem przeciwniczką wytaczania jakichkolwiek roszczeń terytorialnych wobec Ukrainy, unikam używania określenia „kresy”, aby nie tworzyć

kłopotliwych sytuacji z ukraińskimi rozmówcami. Jednakże trudno mi zaakceptować właściwie banderyzację polskiej młodzieży, implementowanie jej radykalnej rusofobii, odrzucania wręcz wszystkiego co rosyjskie (włącznie z kulturą wysoką, której znajomość jest fundamentem wykształcenia Europejczyka) i wręcz „wdrukowywanie” zachowań mających na celu czczenie ideologii, którą kierowali się nasi oprawcy.

Ukraińskie żony i matki

Inną kwestią jest także fakt, iż coraz częściej polscy mężczyźni wybierają sobie na żony Ukrainki. Istnieją i dobrze prosperują nawet grupki na Facebooku typu „Ukrainka dla Polaka” etc. Należy uświadomić sobie, że za kształtowanie się dziecka większą odpowiedzialność ponosi matka, bowiem spędza z potomstwem więcej czasu niż ojciec. Etniczność i poczucie przynależności narodowej jest w istocie (w dużym uproszczeniu) wypadkową wychowania w domu i środowiska, w którym się dorasta. Mówiąca po ukraińsku matka, nawet jeśli wyjdzie za mąż za Polaka, najpewniej wychowa małego Ukraińca. I nie byłby to żaden zarzut, ani nie podlegało by to żadnemu wartościowaniu, o ile naród ukraiński (wciąż konstruowany) nie byłby przesiąknięty ideologią neobanderowską wręcz z woli państwa ukraińskiego. Rezultaty zderzenia silnego nacjonalizmu ukraińskiego, podsycanego rusofobią, ugruntowaną za pomocą tragicznych wydarzeń wojennych oraz przekazem w modnych mediach z polską (wyjściowo obojętną ideologicznie) można już oglądać na własne oczy. Należy jedynie żywić nadzieję, że nie będziemy musieli przekonywać się o niej na własnej skórze.

Wyciszanie zatem tematu tragedii ludności polskiej na Wołyniu, implementacja radykalnej, wręcz prymitywnej rusofobii i łatwa dostępność nagrań ukraińskich, przy eliminacji przekazu rosyjskiego uznanego *a priori* przez większość polskich dziennikarzy za bezwartościową papkę propagandową. To są główne środki, za pomocą których kreuje się rodzaj Ukropolaka. Łatwo wpadające w ucho utwory ukraińskie, prezentowane np. na YouTube (zaiste rytmiczne i chwytliwe w warstwie zarówno

melodycznej jak i tekstowej) oddziałują na polską młodzież. A czym skorupka za młodu – dzieci aby nie czuć się odrzuconymi przez własnych rówieśników po prostu przyjmują dominujące trendy.

Kwestionowanie polskości

Należy zadać sobie pytanie o to czy to jest optymalna i odpowiednia droga dla Polaków, czy chcemy łożyć własne pieniądze i czas na wychowanie naszych dzieci w duchu neobanderowskim? Może będzie to wyjątkowa sytuacja dla historii naszego narodu, kiedy pragniemy naśladować nie zachodniego a naszego wschodniego sąsiada pod względem kultury i polityki historycznej? Wszak już pojawiają się artykuły na popularnych portalach historycznych jak np. na portalu „Wielka Historia”, udowadniające, iż Polacy w istocie nie są Polakami[2]. O ile zgodzę się z autorem tekstu, iż polska szlachta i stosunki społeczne w I RP nie sprzyjały kiełkowaniu polskiego ruchu narodowego, o tyle dostrzegam rodzaj złych intencji, zarówno ze względu na okoliczności ukazania się artykułu, jak i pierwszych jego zdań, iż gdy *„mówimy o Niemcach, Francuzach czy Anglikach, mamy na myśli wszystkich mieszkańców owych państw, zaś z Polakami jest inaczej”*. Problem zatem kształtowania się mentalności i tożsamości naszego narodu zaczyna wchodzić w fazę „mieszania się” z obcym, w istocie stojącym w poprzek naszej pamięci historycznej żywiołem. Pierwsze przejawy tego już obserwujemy.

Sylwia Gorlicka

[1] Do obejrzenia m.in. pod linkiem *Musisz to wiedzieć (1416) Chcą nas z powrotem zapędzić na drzewo, mentalnie i ekonomicznie*, <https://www.youtube.com/watch?v=HfA2y20jcLQ>, (20.05.2022), od 48 minuty programu.

[2] Janicki Kamil, *Niemal żaden mieszkaniec Polski nie jest z pochodzenia Polakiem. Ciebie też to dotyczy*, <https://wielkahistoria.pl/niemal-zaden-mieszkaniec-po>

[lski-nie-jest-z-pochodzenia-polakiem-ciebie-tez-to-dotyczy/](#),
(20.05.2022).

[Źródło](#)

Ukraińska rzecznik praw obywatelskich kłamała w sprawie rosyjskich gwałtów

Była już ukraińska rzecznik praw obywatelskich Ludmiła Denisowa przyznała, że kłamała w sprawie rzekomych gwałtów na dzieciach popełnianych przez rosyjskich żołnierzy. Informacja, która zelektryzowała światowe media w Polsce przeszła niemal bez echa. Krótki tekst Tomasza Waleńskiego ukazał się co prawda dzisiaj na portalu WP.pl jednak szybko został stamtąd usunięty. Obecnie możemy obserwować jedynie jego ślady w internetowych wyszukiwarkach.

Ukraińska rzecznik praw obywatelskich zmyślała doniesienia o gwałtach rosyjskich żołnierzy

Ludmiła Denisowa została usunięta z urzędu decyzją parlamentu. Jednym z powodów, dla których straciła stanowisko, były podawane przez nią informacje, które jednak nie zostały w żaden sposób udokumentowane. Była już rzeczniczka milczała, teraz przyznała jednak, że robiła to, ponieważ chciała przekonać Zachód do wysłania większej ilości broni na Ukrainę.

- Na przykład, kiedy przemawiałem we włoskim parlamencie w komisji spraw międzynarodowych, słyszałem i widziałem takie zmęczenie Ukrainą. Mówiłam o strasznych rzeczach, aby w jakiś sposób popchnąć ich do decyzji, której potrzebuje Ukraina i naród ukraiński - wyjaśniła.

W mediach anglojęzycznych (i nie tylko) terror pro-ukraińskiej zmyślenia nie jest tak ścisły jak w Polsce. Możemy się stamtąd dowiedzieć, że była komisarz ds. praw człowieka Rady Najwyższej Ukrainy Ludmiła Denisowa przyznała, że napisała nieprawdziwe wiadomości o okrucieństwach rosyjskich żołnierzy na Ukrainie.

„Kiedy przemawiałem we włoskim parlamencie w Komisji Spraw

Międzynarodowych, słyszałem i widziałem takie zmęczenie sprawą Ukrainy. Mówiłam o strasznych rzeczach, żeby ich jakoś popchnąć, żeby podjęli decyzje, których potrzebuje Ukraina i naród ukraiński” – wyjaśniła swoją motywację Denisowa. – Może przesadziłem. Ale starałem się osiągnąć cel, jakim było przekonanie świata do dostarczenia broni i wywarcia presji na Rosję.”

To kolejny przykład oderwanej od faktów ukraińskiej propagandy bezrefleksyjnie powtórzonej przez polskie media.

Kilkanaście dni temu Ludmiła Denisowa została odwołana przez ukraiński parlament ze stanowiska komisarza ds. praw człowieka Rady Najwyższej Ukrainy. Za odwołaniem Denisowej zagłosowało 234 z 450 deputowanych.

[Źródło](#)